

[Birthe Rønn Hornbech]

også, men hvad jeg agter at gøre, skal jeg sådan set ikke stå fru Pia Kjærsgaard til regnskab for. Jeg er kommet med nogle synspunkter her, jeg har gjort dem gældende over for Præsidiet, og jeg vil fortsat ved argumenternes kraft forsøge at gøre de andre partier og Indfødsretsudvalget opmærksomme på problemet i håb om, at vi kan nå til en løsning, hvor vi slipper for denne uanstændige brændemærkning af folk, der er blevet straffet. Det er uanstændigt, at man gør disse oplysninger offentligt tilgængelige. Det er oplysninger, som embedsmænd i politiet og andre steder har strenge ordrer om ikke at offentliggøre, og så skal vi herinde være hævet over al ret og anstændighed! Jeg bryder mig absolut ikke om det.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Først vil jeg gerne give tilslutning til fru Birthe Rønn Hornbechs synspunkt om betænkningens bidraget. Andre steder i samfundet snakker man i hvert fald overhovedet ikke i problemet, som man gør det her.

Det, jeg gik på talerstolen for at sige, var, at jeg for en del år siden havde den oplevelse i mit lokalområde at møde en maskinarbejder, som på det tidspunkt havde været i Danmark i 10-12 år. Han kom med tårer i øjnene og viste mig, at han nu var blevet dansk statsborger, og det var en stor oplevelse for mig at opleve den glæde, som han viste. Derfor læste jeg også med stor interesse det lille hæfte om indfødsretten, som jeg fik udleveret, da jeg blev medlem af Indfødsretsudvalget. Jeg blev lidt stolt, da jeg læste det, for det viser Danmark som et kulturelt velfærdssamfund, hvilket denne debat i Folketinget ikke er udtryk for.

For et par hundrede år siden var man i Danmark så stolt over indfødsretten, at man navngav et orlogsskib efter den. Man var stolt over at kunne byde franskmænd, som var forfulgt på grund af deres religion, velkommen, man havde lyst til at få dygtige folk til Amager og bød dem velkommen, og sådan har vi igennem den danske historie budt fremmede velkommen.

I stedet for at diskutere den indre svinehund, som SF's tidligere formand nævnte, skulle vi hellere glæde os over, hvordan virkeligheden er i Danmark, og være stolte over indfødsretten.

Kim Behnke (FP):

Hr. Gade mente, at Fremskridtspartiet fører hetzkampagne. Det er ingenlunde tilfældet. Vi gør bare opmærksom på, at vi ikke synes, det er rimeligt over for den danske befolkning, at man præmierer personer, der har opholdt sig i Danmark i kortere eller længere tid, med dansk statsborgerskab, hvis de i den tid, hvor de har været her, har udvist kriminel adfærd, men lad mig med det samme slå fast, at den definition, som fru Inge Dahl-Sørensen tilsyneladende har på kriminalitet, deler vi ikke. Det fremgår også af de ændringsforslag, vi stillede ved andenbehandlingen; de vedrørte ikke 50 pct., men udelukkende 22 ud af 929.

Til gengæld mener vi, at det nok er ganske overfortolket, når flere ordførere taler om, at vi har verdens skrappeste regler. Det har vi, men man efterlever bare ikke reglerne, for de siger bl.a., at man skal sikre sig, at de pågældende har kundskaber i dansk, og at de kan klare sig selv. Vi illustrerer det med ikke at kunne klare sig selv med ændringsforslagene om dem, der fortrinsvis har levet af bistandshjælp eller arbejdsløshedsunderstøttelse, for de har ikke kunnet klare sig selv, og derfor lever de ikke op til reglerne.

Jeg kunne forstå af fru Inge Dahl-Sørensens udtalelse i TV-Avisen, at halvdelen af de omtalte personer simpelt hen skulle smides ud af landet, for fru Inge Dahl Sørensen sagde: »Jo, men nu er der jo den forskel, at vi er født her i landet. Det er lidt sværere at smide de danske statsborgere ud.« Underforstået: Hun ville gerne smide de udenlandske statsborgere ud. Det synes vi også er fuldstændig vildt. Det er heller ikke det, der er tale om, når vi stiller vore ændringsforslag. De pågældende kan stadig væk opholde sig her i landet, men de får bare ikke en præmiering i form af indfødsretten, for den er nemlig uigenkaldelig; man kan ikke siden hen sige: Hov for søren, det var jo helt galt, at vi gav den narkohandler indfødsret, for vedkommende har fortsat sin narkohandel.

Man kan ikke tilbagekalde en indfødsret, og derfor er det så vigtigt, at vi tænker os om, hver eneste gang vi tildeler en person indfødsret.

Så er jeg nødt til at komme med en replik til fru Birthe Rønn Hornbech, der sagde, at det drejer sig om anstændighed. Fuldstændig enig! Men spørgsmålet er, hvem man skal være anstændig over for. Er det over for den danske